

RESSENYA

Raül Garrigasait *La roca i l'aire*

Per Silvia Perelló

2.4.2025

Raül Garrigasait ha escrit un llibre en el qual s'examinen, mitjançant l'exploració de diverses figures de la història cultural catalana, les correspondències entre religió i art. L'aire i la roca són l'edat mitjana i la modernitat: cerca fervorosa de l'absolut transcendent o exaltació terrenal de la individualitat creativa, elogi de la potència humana per modificar la realitat al seu gust erigint-la en imatge d'un jo sobirà. La creació divina contra l'obra humana, l'església contra el museu contemporani.

Diu Garrigasait que els moderns som els fantasmes de Faust, a qui tot el que no havia creat ell mateix li resultava opressiu, mentre l'esperit medieval materialitzat en Lull contempla la llum de la veritat com a evidència provinent d'una exterioritat absoluta que es revela en totes les coses –per a aquells que es mostrin receptius–.

Però aquestes oposicions per més que ho semblin no són irreconciliables –ens adverteix l'autor–, l'aire i la roca es barregen i retorcen. Una modernitat amb trets del passat més remot se'ns imposa cominant-nos a l'acció, a assumir la responsabilitat que el present ens confereix. I és possible que precisament sigui el passat el que ens ofereixi les eines per exercir aquesta

tasca. Davant la urgència cap a la qual ens empeny el present, la història ens murmura respostes insospitades. Per això Garrigasait ens anticipa que aquest no serà un assaig sistemàtic, sinó tan sols un mostrari d'afinitats electives entre dos mons que de formes tan summament diferents continuen aspirant cap a una experiència de l'inefable.

